

"Şecere", Risalelerde hangi anlamlarda kullanılmıştır?

Şecere, ağaç anlamındadır ve Risale-i Nur'da çokça kullanılan bir kelimedir. Risale-i Nur'da şecere en çok kainatın geneli için kullanılan bir terimdir. Kainatın en başı tohum ve kök olarak tasvir edilir, ondan sonrası umum kevni alemler ve semavat gövde olarak tasvir edilir. Kevni alemleri kuşatan toprak, hava, su ve ateş gibi unsurlar dal ve budak olarak tasvir edilir; en nihayetinde insanlık alemi de ağacın meyvesi ve neticesi olarak tasvir ediliyor.

Bunun haricinde amel ve ibadetin mertebelerini ifade için yine ağaç örneği verilir. Çekirdekten tut ta ağaca kadar, iman ve ibadette mertebeler var, diye hakikate temsil olarak getiriliyor.

Yine imanda **Şecere-i Tûbâ**, küfür de ise **Şecere-i Zakkum** ifadeleri ile iman ve küfür içindeki lezzet ve elemelere işaret ediliyor.

Bir tek zatın binlerce işi aynı anda şaşırmadan ve yanılmadan yapabileceğini anlatmak için, ağacın bir tek kök ve ukde-i hayat ile milyonlarca yaprak ve meyveyi idare ve terbiye etmesini gösterip, akla yaklaştırıyor. Buna benzer bir çok yerlerde şecere örnek olarak kullanılıyor.